

Eric este un băiețel
simpatic foc,
exact ca tine.

Îi plac mult rachetele, dinozaurii
și bălțile. Nu îi place să doarmă,
iar locurile lui preferate sunt la Mami
în brațe și sus, la Tati pe umeri.

Eric are o soră mai mare,
foarte frumoasă și deșteaptă,
pe nume Ema, și o pisică
de culoarea ciocolatei, pe care
o cheamă fix așa: Ciocolata.

Mâine, Eric va merge pentru prima oară laaaa.... Unde crezi? La plajă? Nici vorbă!
La piscină? Poate mai târziu. La cumpărături? Nuuu! Va merge la gră-di-ni-ță!

Da, pentru că acum
Eric a crescut,
nu mai este bebeluș.
Așadar, este timpul
pentru noi prieteni
și noi aventuri!

Mami nu mai știe ce să-l învețe despre bălți și rachete, iar Tati i-a spus
deja toate poveștile cu dinozauri pe care le știe. Așa e când crești,
mergi la grădiniță!

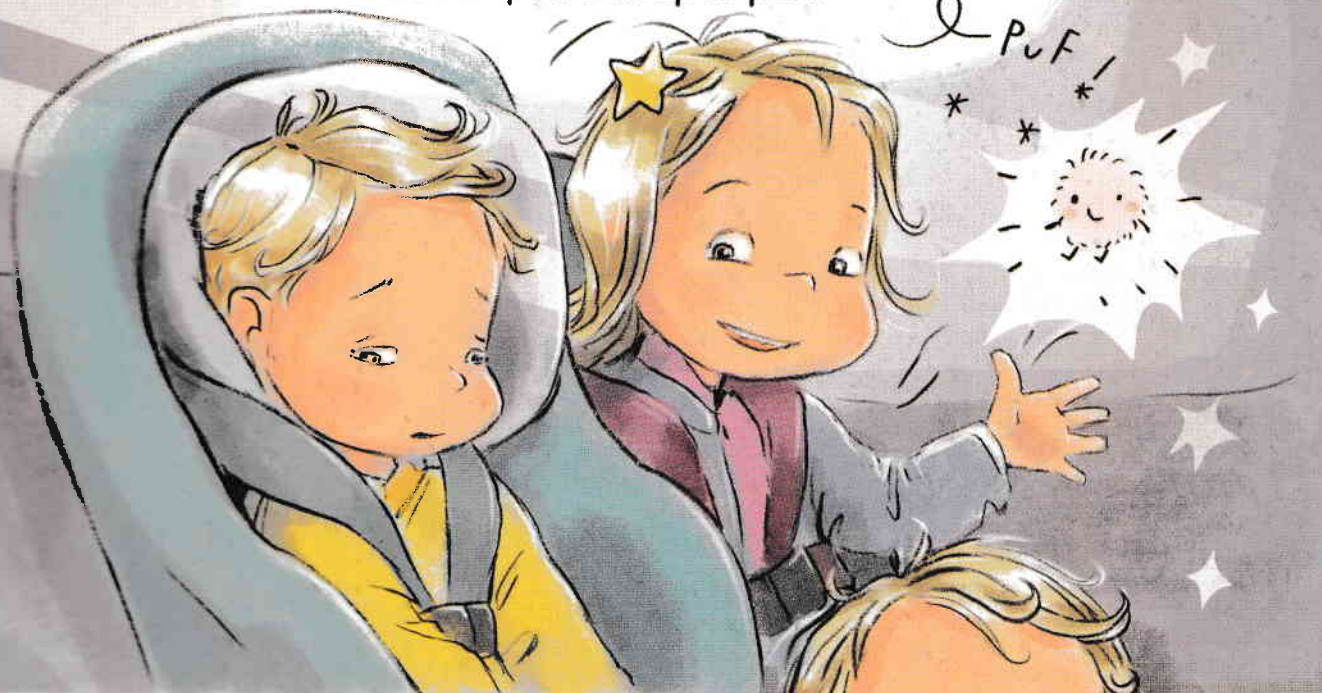
Numai că Eric e destul de supărat că nu mai poate sta toată ziua la el acasă.
Pe drum, în prima zi de grădiniță, tot suspină în scaunul lui de mașină.

— Uooooof!

— Ce e, Eric, de ce ești trist? îl întreabă Ema din scaunul ei.

— Nu vreau la grădiniță! Eu vreau cu Mami!

— Eric, crede-mă, la grădiniță e superdistractiv!
Trece timpul cât spui puf.

— Puf? zice Eric neîncrezător.

— Puf! La grădiniță te joci mult,
ascuți muzică, Doamna citește povești,
ne jucăm afară, mâncăm, dormim, puf,
și vine Mami să ne ia!

